

nr. 676 af 9. august 1995, som ændret senest ved § 73 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, lov om støtte til udvikling af landdistrikterne (landdistriktsstøtteleven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 728 af 29. juni 2004, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 536 af 24. juni 2005, lov nr. 1081 af 22. december 1993 om ophørsstøtte til erhvervsfiskere, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 404 af 8. maj 2006, lov nr. 1552 af 20. december 2006 om udvikling af fiskeri- og akvakultursektoren (fiskeriudviklingsloven) (*Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri*), lov om byfornyelse og udvikling af byer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1256 af 7. december 2005, som ændret senest ved § 87 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 (*Socialministeriet*), lov nr. 1599 af 20. december 2006 om administration af tilskud fra Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Regionalfond (*Økonomi- og Erhvervsministeriet*).

For så vidt angår EU-midler, der er givet i tilskud, forældes krav på tilbagebetaling af uberettigede udbetalte tilskud efter artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (svigsforordningen), jf. EF-Tidende 1995, L 312, s. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at EF-Domstolen ved dom af 15. januar 2004 i sagen C-278/02, Handlbauer, har fastslået, at artikel 3, stk. 1, også finder anvendelse på administrative foranstaltninger omfattet af forordningens artikel 4, stk. 1, herunder tilbagesøgningskrav.

Ifølge forordningens artikel 3, stk. 1, er forældelsesfristen for retsforfølgning fire år fra det tidspunkt, hvor den relevante uregelmæssighed fandt sted. Hvad angår vedvarende eller gentagne uregelmæssigheder regnes forældelsesfristen fra den dag, da uregelmæssigheden er ophørt. Forældelsesfristen for retsforfølgning afbrydes af enhver handling fra den kompetente myndigheds side, som den pågældende gøres bekendt med, og som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af uregelmæssigheden. Efter hver afbrydelse løber forældelsesfristen videre. Forældelse indtræder dog senest den dag, hvor en frist, der er dobbelt så lang som forældelsesfristen, udløber, uden at den kompetente myndighed har pålagt en sanktion. Det sidstnævnte gælder dog ikke i de tilfælde, hvor den administrative procedure er suspenderet i overensstemmelse med forordningens artikel 6, stk. 1, der giver mulighed for at suspendere proceduren, hvis der er anlagt straffesag mod vedkommende for samme forhold.

Det fremgår af artikel 3, stk. 1, 4. pkt., at forældelsesfristen for de flerårige programmets vedkommende løber indtil programmets endelige afslutning. Bestemmelsen skal ikke forstås i overensstemmelse med

en naturlig sproglig forståelse af dens ordlyd. Det skyldes, at den danske version af bestemmelsen mangler en mindre passage, som forekommer i de øvrige sprogversioner af bestemmelsen, nemlig passagen »i alle tilfælde«. Det fremgår således af de øvrige sprogversioner, at bestemmelsen skal forstås således, at forældelsesfristen for de flerårige programmets vedkommende *i alle tilfælde* løber indtil programmets endelige afslutning. Bestemmelsen bevirker altså en forlængelse af forældelsesfristen i de tilfælde, hvor forældelse ellers ville være indtrådt tidligere. Den bevirker derimod ikke en afkortning af fristen i de tilfælde, hvor forældelse ikke er indtrådt ved programmets endelige afslutning.

For så vidt angår tilbagesøgningskrav af uberettiget udbetalt national medfinansiering, må det formentlig antages, at sådanne krav forældes efter dansk rets almindelige forældelsesregler, hvis andet ikke er bestemt i de love, der regulerer støtteordningerne. Det fremgår i den forbindelse af § 18 i lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, at tilbagesøgningskrav i forbindelse med tilskud reguleret ved loven, der er finansieret ved såvel nationale midler som EU-midler, i deres helhed skal forældes efter de regler, der er fastsat i de gældende forordninger. Der er ikke i øvrigt i den gældende nationale lovgivning, der regulerer støtteordninger, taget stilling til spørgsmålet om forældelse af sådanne tilbagesøgningskrav.

3.8.2. Lovforslagets udformning

Det foreslås, at der i de øvrige love, der regulerer ordninger, der giver mulighed for finansiering ved såvel nationale midler som EU-midler, indsættes bestemmelser med samme indhold som § 18 i lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond. Herved sikres, at tilbagesøgningskrav, der angår det samme tilskud, men som har forskellig baggrund, forældes på samme måde, hvilket bl.a. vil kunne give mulighed for en mere koordineret kontrolindsats, idet de relevante myndigheder ikke vil skulle planlægge deres kontrol efter forskellige forældelsesfrister.

Der henvises til lovforslagets § 25 (forslag til § 58 a i lov om skove), § 26 (forslag til § 55 a i naturbeskyttelsesloven), § 29 (forslag til § 19 b i lov om ophørsstøtte til jordbrugere), § 30 (forslag til landdistriktsstøttelevens § 23 a), § 31 (forslag til § 12 b i lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere), § 32 (forslag til § 9 a i lov om udvikling af fiskeri- og akvakultursektoren) og § 34 (forslag til § 103 b i lov om byfornyelse og udvikling af byer) og bemærkningerne hertil.